

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2

The Relationship between Digital Leadership and Educational Quality
Assurance in Schools under Phatthalung Primary Educational
Service Area Office 2

อัฐิธีร์ณี คงสุต

Atthathiranee Kongsut

จรัส อติวิทยากรณ์

Jaras Atiwitayaporn

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ประเทศไทย

Hatyai University, Thailand

E-mail: atthathiranee.kon037@hu.ac.th

Received: 7 March 2025; Revised: 17 August 2025; Accepted: 19 August 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 2) การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 274 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาครอนบาคแบบสอบถามตอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นรวมทุกด้านเท่ากับ .976 และแบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นรวมทุกด้านเท่ากับ .968 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .584^{**}$)

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล, การประกันคุณภาพการศึกษา, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพัทลุง เขต 2

Abstract

The objectives of this thesis article were to 1) study the levels of the Digital Leadership of the educational institution administrators under the Office of Phatthalung Primary Education Service Area 2 2) study the levels of the Educational Quality Assurance under the Office of Phatthalung Primary Education Service Area 2, and 3) study The Relationship between Digital Leadership and Educational Quality Assurance in Schools under Phatthalung Primary Educational Service Area Office 2. The samples were 274 teachers in the Academic Year 2024 under the Office of Phatthalung Primary Education Service Area 2. The research instrument was questionnaire, which has the confident level of Cronbach's Alpha Coefficient the first set of questionnaires had a total confidence value of .976 and the second set of questionnaires had a total confidence value of .968. The statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation. The research result showed that 1) the Digital Leadership under the Office of Phatthalung Primary Education Service Area 2 was at the high level as a whole aspect, 2) the Educational Quality Assurance under the Office of Phatthalung Primary Education Service Area 2 was at the high level as a whole aspect, and 3) Digital Leadership and Educational Quality Assurance under the Office of Phatthalung Primary Education Service Area 2 was significantly related at the .01 level ($r_{xy} = .584^{**}$).

Keywords: Digital Leadership, Educational Quality Assurance, The jurisdiction of Phatthalung Primary Educational Service Area Office 2

บทนำ

การบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการขับเคลื่อนระบบการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรากฐานมาจากแนวคิดทางการบริหารที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 (วิโรจน์ สารรัตนะ และคณะ, 2564) การบริหารการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทาง วางแผน และดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2561 - 2580 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลใน 6 ด้าน โดยหนึ่งในนั้นคือการพัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของแผนการศึกษาชาติในการพัฒนาทักษะดิจิทัล และการบูรณาการระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติและนโยบายการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม การเชื่อมโยงการพัฒนาการศึกษากับการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทั้งนี้การพัฒนาให้มีทักษะที่จำเป็น

ในศตวรรษที่ 21 และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วตามวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การบริหารคุณภาพการศึกษาในยุคปัจจุบันเผชิญกับความท้าทายอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ดิจิทัลจึงกลายเป็นประเด็นสำคัญในการจัดการศึกษา โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนดไว้ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถานศึกษา ถ้าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสูง จะได้เปรียบในการแข่งขันนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน สามารถบริหารการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดรับกับเป้าหมายและทิศทางเปลี่ยนแปลง (จินทนา แสนสุข, 2559)

และองค์ประกอบที่สำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรมี ได้แก่ 1) การรู้ดิจิทัลโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการค้นหา การประเมิน การแบ่งปัน และการสร้างสรรค์เนื้อหา 2) วิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยการสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน 3) การประชาสัมพันธ์โดยสนับสนุนให้บุคลากรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลสามารถเจริญเติบโตได้ในสภาพแวดล้อมแบบดิจิทัล 4) การแสดงตนเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการสนับสนุนบุคลากรอย่างจริงจัง 5) การสื่อสารถ่ายทอดวิสัยทัศน์ดิจิทัลให้บุคลากรนำไปปฏิบัติ 6) การปรับตัว การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงาน 7) ความตระหนักในตนเอง สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น 8) การรับรู้ทางวัฒนธรรม การสื่อสารและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกันโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Sullivan, 2017)

ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของการศึกษาโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจและสามารถวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกัน การประกันคุณภาพการศึกษาก็เป็นอีกหนึ่งประเด็นสำคัญในการพัฒนาการศึกษาไทย การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในประเทศไทยยังคงประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ การติดตามและประเมินผล และการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2562) ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการดำเนินงานตามภารกิจของสถานศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมโดยรวมว่าการดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพหรือคุณลักษณะพึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การติดตามตรวจสอบเพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาซึ่งรวมถึงการใช้ผลประเมินเป็นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 6 องค์ประกอบดังนี้ 1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพ

ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 3) การดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 4) การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา 5) การติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 6) การจัดทำรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา และในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ คือการปฏิบัติงานไม่เป็นปัจจุบัน สถานศึกษาส่วนใหญ่ขาดการเก็บข้อมูลของการดำเนินงานโครงการ สถานศึกษาไม่มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการประเมินและการเตรียมพร้อมรับการประกันคุณภาพภายนอก

จากสภาพปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 เพื่อให้เข้าใจถึงบทบาทและความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลในการส่งเสริมและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา การศึกษาในประเด็นนี้จะช่วยให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา และยกระดับคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2
2. เพื่อศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัล กับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 970 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 274 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของสถานศึกษา นำมาเทียบสัดส่วนใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากไม่ใส่คืน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้เป็นความคิดเห็นของครูที่มีต่อผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล และแบบสอบถามเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พัทลุง เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1. ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสอบถาม 2. กำหนดขอบเขตของคำถาม และโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด การวิจัย นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ 3. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาคุณค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่า IOC เข้าใกล้ 1.00 ถ้าต่ำกว่า 0.67 ควรจะปรับปรุงข้อคำถามใหม่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ได้ค่า IOC 1.00 ทุกข้อ 4. การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไข และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วไปทำการทดสอบ (Try out) จำนวน 30 คน กับประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 จากนั้นนำมาทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้วิธีของ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ .982 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดต่อไป

ในส่วนของการสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมวิเคราะห์เป็นข้อมูลคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสอบถามโดย กำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และขอคำแนะนำจากที่ปรึกษา เพื่อความสมบูรณ์ในประเด็น และเนื้อหาในแบบสอบถามยิ่งขึ้น 3. ผู้วิจัยได้ร่วมการพัฒนาแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้น และใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริง ที่จะนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป 4. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วนำเสนอให้ที่ปรึกษา และนำไปปฏิบัติในภาคสนามต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 หลังจากนั้นรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้ 1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยวิเคราะห์คำนวณหา ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำผลที่วิเคราะห์ที่ได้แปลความหมาย 3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ของเพียร์สัน โดยใช้เกณฑ์การแปลผล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ สถิติพื้นฐาน การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2

1.1 ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.101$, S.D. = .616, Variance = .380) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ($\bar{X} = 4.163$, S.D. = .641, Variance = .410) รองลงมา คือ ด้านการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 4.111$, S.D. = .712, Variance = .506) ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ($\bar{X} = 4.106$, S.D. = .622, Variance = .386) ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.083$, S.D. = .675, Variance = .454) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการมีทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.055$, S.D. = .669, Variance = .447) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

1.1.1 ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.105$, S.D. = .622, Variance = .387) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดี และสามารถกระตุ้นให้บุคลากรใช้นวัตกรรมดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.182$, S.D. = .795, Variance = .633) รองลงมาคือ ผู้บริหารสามารถนำ และสื่อสารวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีที่ชัดเจนในการบริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.138$, S.D. = .712, Variance = .508) ผู้บริหารสามารถสื่อสาร และสร้างแรงบันดาลใจให้ครูใช้ศักยภาพของตนในการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.058$, S.D. = .738, Variance = .546) และผู้บริหาร

ตระหนักถึงผลกระทบของการใช้นวัตกรรมดิจิทัลและมีความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.043$, S.D. = .709, Variance = .504) ตามลำดับ

1.1.2 ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.162$, S.D. = .641, Variance = .412) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสนับสนุนให้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมประจำวันในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.229$, S.D. = .707, Variance = .500) รองลงมาคือ ผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.178$, S.D. = .721, Variance = .521) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาความคิดและสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัลใหม่ๆ ($\bar{x} = 4.164$, S.D. = .745, Variance = .555) ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันและการทำงาน ($\bar{x} = 4.160$, S.D. = .772, Variance = .597) และผู้บริหารมีการติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.080$, S.D. = .761, Variance = .580)

1.1.3 ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 ด้านการมีทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.054$, S.D. = .669, Variance = .449) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้และเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.142$, S.D. = .801, Variance = .643) รองลงมาคือ ผู้บริหารมีความสามารถในการแก้ปัญหาและทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.073$, S.D. = .771, Variance = .595) ผู้บริหารมีทักษะในการสืบค้น ประเมิน และวิเคราะห์สารสนเทศในรูปแบบดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.062$, S.D. = .731, Variance = .535) ผู้บริหารสามารถจัดการและสร้างสรรค์สารสนเทศในรูปแบบดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.021$, S.D. = .760, Variance = .578) ผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและการดำรงชีวิตในสังคมดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.018$, S.D. = .781, Variance = .611) และผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการบริหารและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.010$, S.D. = .743, Variance = .553)

1.1.4 ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.082$, S.D. = .675, Variance = .456) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ทีมงานใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและประสานงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน ($\bar{x} = 4.219$, S.D. = .762, Variance = .582) รองลงมาคือ ผู้บริหารส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.113$, S.D. = .759, Variance = .577) ผู้บริหารสร้างบรรยากาศการทำงานที่เอื้อต่อการแสดงความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านดิจิทัล ($\bar{x} = 4.083$, S.D. = .818, Variance = .671) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.065$, S.D. = .748, Variance = .560) ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทักษะ และประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลระหว่างบุคลากร ($\bar{x} = 4.062$, S.D. = .760, Variance = .579) ผู้บริหารส่งเสริมความสัมพันธ์และการพึ่งพาอาศัยกันเป็นทีมเพื่อบรรลุเป้าหมายด้านดิจิทัลร่วมกัน ($\bar{x} = 4.029$, S.D. = .769,

Variance = .593) และผู้บริหารมีการแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานด้านดิจิทัลอย่างชัดเจนและเหมาะสม (\bar{x} = 4.007, S.D. = .755, Variance = .571)

1.1.5 ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 ด้านการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.110, S.D. = .712, Variance = .507) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีการพัฒนาตนเองด้านความรู้และทักษะดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง (\bar{x} = 4.215, S.D. = .812, Variance = .660) รองลงมาคือ ผู้บริหารใช้ความรู้และทักษะดิจิทัลในการแก้ปัญหาและพัฒนางานในสถานศึกษา (\bar{x} = 4.131, S.D. = .841, Variance = .708) ผู้บริหารแสดงความมุ่งมั่นและทุ่มเทในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้พัฒนาสถานศึกษา (\bar{x} = 4.124, S.D. = .806, Variance = .651) ผู้บริหารมีการวางแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ (\bar{x} = 4.109, S.D. = .747, Variance = .559) ผู้บริหารรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในสถานศึกษา (\bar{x} = 4.098, S.D. = .834, Variance = .697) ผู้บริหารนำนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการสร้างคุณค่าให้กับสถานศึกษาและชุมชน (\bar{x} = 4.098, S.D. = .834, Variance = .697) ผู้บริหารดำเนินการตามแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (\bar{x} = 4.062, S.D. = .770, Variance = .593) และผู้บริหารมีการประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ (\bar{x} = 4.047, S.D. = .843, Variance = .712)

2. การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2

2.1 การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.423, S.D. = .499, Variance = .250) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (\bar{x} = 4.479, S.D. = .5819, Variance = .337) รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (\bar{x} = 4.462, S.D. = .576, Variance = .331) ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (\bar{x} = 4.448, S.D. = .521, Variance = .271) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (\bar{x} = 4.400, S.D. = .5976, Variance = .356) และด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา (\bar{x} = 4.377, S.D. = .566, Variance = .320) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา (\bar{x} = 4.370, S.D. = .568, Variance = .322) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น ได้ดังนี้

2.1.1 การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.479, S.D. = .581, Variance = .339) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ สถานศึกษามีการใช้มาตรฐานการศึกษาที่กำหนดขึ้นเป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา (\bar{x} = 4.529, S.D. = .652, Variance = .426) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ (\bar{x} = 4.500, S.D. = .636, Variance = .405) สถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาที่คำนึงถึงความต้องการของชุมชนท้องถิ่น (\bar{x} = 4.445, S.D. = .633, Variance = .402) และสถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษา (\bar{x} = 4.441, S.D. = .678, Variance = .460)

2.1.2 การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.400$, S.D. = .597, Variance = .357) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ สถานศึกษามีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและบริบทของสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.463$, S.D. = .679, Variance = .462) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอย่างครอบคลุมในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{x} = 4.441$, S.D. = .650, Variance = .423) แผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ($\bar{x} = 4.405$, S.D. = .668, Variance = .447) สถานศึกษามีการกำหนดกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.375$, S.D. = .663, Variance = .441) สถานศึกษามีการทบทวนและปรับปรุงแผนพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ($\bar{x} = 4.375$, S.D. = .690, Variance = .477) และสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{x} = 4.339$, S.D. = .699, Variance = .489)

2.1.3 การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.462$, S.D. = .576, Variance = .332) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ แผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษามีการระบุโครงการ กิจกรรม งบประมาณ และผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.489$, S.D. = .658, Variance = .434) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างเป็นรูปธรรม ($\bar{x} = 4.485$, S.D. = .664, Variance = .441) สถานศึกษามีระบบการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.463$, S.D. = .652, Variance = .425) สถานศึกษามีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{x} = 4.459$, S.D. = .657, Variance = .432) สถานศึกษามีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.445$, S.D. = .650, Variance = .424) และสถานศึกษามีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่สอดคล้องกับเป้าหมายของแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{x} = 4.430$, S.D. = .655, Variance = .429)

2.1.4 การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.376$, S.D. = .566, Variance = .321) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ สถานศึกษามีการรายงานผลการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.419$, S.D. = .636, Variance = .406) รองลงมาคือ สถานศึกษานำผลการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ($\bar{x} = 4.383$, S.D. = .631, Variance = .398) สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาและแผนพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.375$, S.D. = .685, Variance = .470) บุคลากรภายในสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดมีส่วนร่วมในการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ($\bar{x} = 4.365$, S.D. = .667, Variance = .445) และสถานศึกษามีการติดตามและตรวจสอบความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.339$, S.D. = .644, Variance = .416)

2.1.5 การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.369$, S.D. = .568, Variance = .323) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการตรวจสอบและประเมินว่ากิจกรรมการศึกษาต่างๆ ดำเนินไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ($\bar{X} = 4.383$, S.D. = .659, Variance = .435) รองลงมา คือ สถานศึกษามีระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.372$, S.D. = .663, Variance = .440) สถานศึกษามีการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้และสามารถปรับปรุงการจัดการศึกษาได้อย่างยั่งยืน ($\bar{X} = 4.365$, S.D. = .627, Variance = .394) และสถานศึกษานำผลการติดตามมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.357$, S.D. = .643, Variance = .414)

2.1.6 การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.448$, S.D. = .521, Variance = .272) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านนำผลจากรายงานการประเมินตนเองไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.518$, S.D. = .618, Variance = .382) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการจัดทำและเผยแพร่รายงานผลการประเมินตนเองต่อหน่วยงานต้นสังกัดและสาธารณะเป็นประจำทุกปี ($\bar{X} = 4.500$, S.D. = .612, Variance = .375) สถานศึกษามีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.430$, S.D. = .608, Variance = .371) รายงานผลการประเมินตนเองประกอบด้วยข้อมูลสารสนเทศและผลการประเมินด้านคุณภาพผู้เรียนและการบริหารจัดการที่เข้าใจง่าย กระชับ และชัดเจน ($\bar{X} = 4.408$, S.D. = .641, Variance = .411) และรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาสะท้อนถึงระดับคุณภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนดได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.383$, S.D. = .576, Variance = .332)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r_{xy} = .584^{**}$)

3.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นรายด้านกับการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงสุด ($r_{x2y} = .580^{**}$) รองลงมาคือ ภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ($r_{x5y} = .568^{**}$) ภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม ($r_{x4y} = .531^{**}$) และภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ($r_{x1y} = .500^{**}$) ตามลำดับ ส่วนภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการมีทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล มีระดับความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r_{x3y} = .487^{**}$)

3.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงสุด ($r_{xy4} = .594^{**}$) รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ($r_{xy2} = .536^{**}$) ด้านการกำหนด

มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($r_{XY1} = .528^{**}$) ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานการศึกษา ($r_{XY5} = .496^{**}$) และด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ($r_{XY3} = .484^{**}$) ตามลำดับ ส่วนด้านการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย สุด ($r_{XY6} = .429^{**}$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอน โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาได้เน้นการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จากนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการใน ยุคดิจิทัล ที่มุ่งเน้นให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีสมรรถนะด้านดิจิทัลและเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงในการ ขับเคลื่อนการศึกษายุคใหม่ ซึ่งเป็นตัวเร่งสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารต้องปรับตัวและพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำ ดิจิทัลอย่างเร่งด่วน สามารถปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของสถานศึกษาให้เป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล สามารถ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ส่งเสริมสมรรถนะครูและทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้ตลอดชีวิต ทั้งนี้เพื่อสร้างองค์ ความรู้ให้ตนเอง ฝึกฝนการพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้สู่การสร้างสรรค์ผลงาน ผลิตภัณฑ์ หรือนวัตกรรม ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขญา โกลมวานิช (2563) เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23” พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณ์ฐณินชา พรพทุมชัยกิจ (2564) เรื่อง “ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร” พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กวินท์ บินสะอาด (2565) เรื่อง “ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสตูล” พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาสตูล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 ตาม ความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีมุมมองเชิงบวกใน กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร และรับรู้ถึงความสำคัญของการดำเนินงานด้านนี้อย่าง ชัดเจน ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาของสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการ กำหนดนโยบาย ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพอย่างเป็นระบบ มีการติดตามและ ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็น

ว่าครูผู้สอนมองว่าการประกันคุณภาพการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 มีประสิทธิภาพในระดับมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการบริหารจัดการที่เป็นระบบ การสนับสนุนจากผู้บริหาร การพัฒนาบุคลากร และการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินทร คงเรืองศรี (2561) พบว่าการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักดีวิภา ลูกเงาะ (2562) เรื่อง “สภาพและแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1” พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เช่นกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถช่วยให้กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆ ในการเสริมสร้างระบบให้แข็งแกร่งขึ้น การพัฒนาและปรับใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมจึงเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มคุณภาพของการศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมาน ประวันโต (2566) เรื่อง “ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลวิทยาลัยสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานีในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” พบว่า ความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์ กันเป็นบวกทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริ นาด คงแก้ว (2566) เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1” พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้ายตามกันอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน

สรุป

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้ 1) ภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลกับการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .584^{**}$)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า การประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยรวม สาเหตุอาจเกิดจากการขาดระบบติดตามที่เป็นระบบ การขาดเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ บุคลากรขาดความเข้าใจในกระบวนการติดตาม หรือภาระงานที่มากเกินไปจนไม่สามารถดำเนินการติดตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปรับปรุงด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ควรเริ่มจากการพัฒนาระบบและกลไกการติดตามที่ชัดเจน โดยกำหนดขั้นตอน วิธีการ และระยะเวลาในการติดตามที่เหมาะสม พร้อมทั้งพัฒนาเครื่องมือการติดตามที่มีประสิทธิภาพ ง่ายต่อการใช้งาน และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ควรมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานผลการติดตาม เพื่อลดภาระงานและเพิ่มความแม่นยำของข้อมูล ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการติดตามผลการดำเนินงานก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดทีมนิเทศติดตามที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการติดตามผลการดำเนินงาน โดยทีมนิเทศควรมีการลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ และมีการติดตามผลการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการมีทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.3 ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประกันคุณภาพการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2

เอกสารอ้างอิง

กวิณท์ บินสะอาด. (2565). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

จันทนา แสนสุข. (2559). ภาวะผู้นำ Leadership. พิมพ์ครั้งที่ 3. บริษัท ทริปเพิ้ลกรุ๊ป จำกัด.

ณัฐธัญญา พรปทุมชัยกิจ. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

- ภักวิภา ลูกเงาะ. (2562). สภาพและแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2562). การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างจิตนวัตกรรมการเรียนรู้ ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรโศภม.
- วิโรจน์ สารรัตนะ และคณะ. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไทยในยุค New Normal. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 44(2), 1-15.
- ศิรินทร ดงเรืองศรี. (2561). การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมาน ประวันโต และคณะ. (2023). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพวิทยาลัยสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานีในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒนา. 5(1), 145-158.
- สุชญา โกมลวานิช. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สิรินาถ คงแก้ว. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- O'Sullivan, M.G. (2017) Sensory Affective (Hedonic) Testing. In: A Handbook for Sensory and Consumer Driven New Product Development: Innovative Technologies for the Food and Beverage Industry. Woodhead Publishing Ltd.